

הוא? אלא השתדלות של התורה
- כל מי שרוצה לזכות בה.
השתדלות כדי לדעת את הקדוש
ברוך הוא - כל מי שרוצה, זוכה
בו בלי שכר כלל. אבל השתדלות
בקדוש ברוך הוא שעומדת
במעשה, אסור לקחת אותה
לחנם ובריקנות, כי איננו זוכה כף
באותו מעשה כלל להמשיך עליו
רוח הקדש, אלא רק בשכר שלם.
בספר הכפשים שלמד אשמדאי
לשלמה המלך - כל מי שרוצה
להשתדל להעביר ממנו רוח
טמאה ולכפות רוח אחרת, אותו
המעשה שרוצה להשתדל בו,
צריך לקנות אותו בשכר משלם
בכל מה שירצו ממנו, בין קטן
בין גדול, משום שרוח הטמאה
מזדמנת תמיד בחנם ובריקנות,
ונמכרת בלי שכר, ואונסת בני
אדם לשרות עליהם, ומפתה
אותם לדור עמם. בכמה פתויים,
בכמה דרכים, מסטה אותם לשים
דיורה עמם.

ורוח הקדש אינה כף, אלא בשכר
שלם, ובהשתדלות רבה וגדולה,
ובטהור עצמו ובטהור משכנו,
וברצון לבו ונפשו. והלואי שיכול
להרויח אותו שישים מדורו עמו,
ועם כל זה שילך בדרך ישר, שלא
יסטה ימינה ושמאלה, ואם לא -
מיד מסתלק ממנו ומתרחק ממנו,
ולא יוכל להרויח אותו כבתחלה.
ועל זה כתוב ויקחו לי תרומה
מאת כל איש, מאותו שנקרא
איש, שמתגבר על יצרו. וכל מי
שמתגבר על יצרו נקרא איש.
אשר ידבנו לבו, מה זה אשר
ידבנו לבו? אלא שיתרצה בו
הקדוש ברוך הוא, כמו שנאמר
(תהלים נ) לך אמר לבי. צור לבי.
וטוב לב. וייטב לבו. את כלם

ברוך הוא. אלא אשתדלותך דאורייתא, כל
מאן דבעי זכי בה. אשתדלותך דקודשא בריך
הוא למנדע ליה, כל מאן דבעי זכי ביה, בלא
אגרא כלל. אבל אשתדלותך דקודשא בריך
הוא דקיימא בעובדא, אסיר לנטלא ליה
למגנא ובריקנייא, בגין דלא זכי בההוא
עובדא כלל, לאמשכא עליה רוחא דקודשא,
אלא באגר שלים.

בספרא דחרשי, דאוליף אשמדאי לשלמה
מלפא, כל מאן דבעי לאשתדלא
לאעברא מניה רוח מסאבא, ולאכפייא רוחא
אחרא. ההוא עובדא דבעי לאשתדלא ביה,
בעי למקני ליה באגר שלים, בכל מה דיבעון
מניה, בין זעיר בין רב, בגין דרוח מסאבא,
איהו אזדמן תדיר במגנא ובריקנייא, ואזדבן
בלא אגרא, ואניס לבני נשא למשרי עליהו,
ומפתי לון לדיירא עמהון, בכמה פתויין,
בכמה ארחין, סטי לון לשוואה דיורה
עמהון.

ורוח קדשא לאו הכי, אלא באגר שלים,
ובאשתדלותך רב סגי, ובאתדפאותך
דגרמיה ובאתדפאותך דמשפניה, וברעותך
דלביה ונפשיה. ולואי דיכיל למרווח ליה,
דישוי מדוריה עמיה. ועם כל דא דיהך בארץ
מישר, דלא יסטי לימינא ולשמאלא, ואי
לאו, מיד אסתלק מניה, ואתרחק מניה. ולא
יכיל למרווח ליה פדבקדמיתא.

ועל דא כתיב, ויקחו לי תרומה מאת כל איש,
מההוא דאקרי איש, דאתגבר על יצריה.
וכל מאן דאתגבר על יצריה, אקרי איש. אשר
ידבנו לבו, מאי אשר ידבנו לבו. אלא. (דף קכ"ח
ע"ב) דיתרעי ביה קדשא בריך הוא, כמה דאת

אמר (תהלים כז) לך אמר לבי. (תהלים עג) צור לבי. (משלי טו) וטוב לב. (רות ג) וייטב